

[Aksel Larsen.]

paa Landarbejderne, naar der er Tale om en Lovgivning af denne Art, siger Ministeren, at hvis Forholdet var det, at vi virkelig garanterede Landbrugerne en Minimumspris paa Smør og Mælkeprodukter, ikke blot for de 30 pCt. af Mælken, men for 100 pCt., saa kunde der være Rimelighed i samtidig ved Lovforanstaltninger at sikre Landarbejderne en anstændig Løn, men kun da. Vil Ministeren dermed sige, at naar man kun gennemfører denne Prisforhøjelse og Tilskudsordning for 30 pCt. af Landbrugets Mælkeproduktion, saa giver det Landbruget en rimelig Ret til fortsat at underbetale sine Landarbejdere? Andet kan man nemlig ikke udrede af Ministerens Udtalelse. Ministeren siger, at det er urimeligt paa Grundlag af dette ret begrænsede Forslag at paalægge Landbrugerne at betale deres Arbejdere ordentligt. Det vil altsaa sige, at Landbrugsministeren selv skaffer Vand til Landbrugets Arbejdsgiveres Mølle, at Ministeren her understøtter de ærede Medlemmer, der i Eftermiddagsmødet opponerede saa kraftigt mod det ærede Medlem Hr. Chr. Jensen. Jeg er uanset Ministerens Synspunkt fortsat af den Mening, at naar man kan lovgive om alle økonomiske Forhold mellem Himmel og Jord, omtrent da, saa kan man ogsaa skaffe Minimallønninger til Arbejderne. Naar man giver Landbruget øgede Indtægter, som det ikke uden Rigsdagens og Regeringens Medvirken vilde have faaet, saa kan man ogsaa i samme Forbindelse sikre, at der i det mindste betales tariffmæssig Løn til Arbejderne. Guderne skal vide, at den tariffmæssige Løn ikke er for høj.

Maa jeg i samme Forbindelse bemærke over for Finansministeren, at det har jo ikke stor Betydning, at man bliver ved at gentage den urigtige Paastand om, at Arbejderne selv har vedtaget det Forligsforslag, man lovfæstede for 3 Uger siden, og hvorved man, som jeg sagde, lagde Loft over Arbejdernes Lønninger. Man kommer ikke saa forfærdelig langt dermed, eftersom det er bevist, at Arbejderne ikke har vedtaget, men tværtimod forkastet Mæglingsforslaget, bortset fra, at disse Mæglingsforslag af Forligsmanden var stillet paa et Grundlag, som selve Mæglingslovens Fader, daværende Socialminister Steincke, paa Forhaand karakteriserede som urimeligt og uanvendeligt. (*Finansministeren* [H. P. Hansen]: Det ærede Medlem ved, at det er ganske urigtigt; de har vedtaget det). Jeg ved, at Arbejderne har forkastet det, men at man derpaa i Hoved-

bestyrelsen for Dansk Arbejdsmandsforbund har tilladt sig at blæse paa Medlemmernes Urafstemning og kassere alle Nejstemmer i Forbundet og ladet Hovedbestyrelsens 31 Medlemmer møde op med 49 000 Ja-Stemmer fra Arbejdsmandsforbundet. Det er Sandheden, og det ved Ministeren ogsaa, og saa skal man lade være med stadig at forsøge at komme med Paastande, som ingen som helst fæster Lid til. Bortset fra det kan Finansministeren heller ikke benægte, at der ved den Lov, der blev vedtaget her, og hvor Rigsdagen tiltog sig Indsigt og Myndighed til at bestemme, hvad der var rimelig Løn for Arbejderne, blev fastsat visse Lønsatser, hvorom selve Finansministeren, der dengang fungerede som Statsminister, erklærede, at de gav kun delvis Dækning for den stedfundne Prisstigning. Nu er der senere kommet en betydelig Prisstigning; den fortsætter, den sættes yderligere i Vej ved Regerings- og Lovforanstaltninger. Saa maa man være berettiget til at sige: skal vi ikke snart til ogsaa at lovgive om visse Minimumslønninger for Arbejderne?

Saa er der Spørgsmaalet om Mælkenotering og Mælken. Jeg vil bestemt protestere imod det ærede Medlem Hr. Aage Foghs Tanke om, at man skulde forsøge at billigøre Mælken ved at slække lidt paa Sundhedskravene. De er saa sandt ikke for store i Forvejen, jeg er af den Opfattelse, at der kunde tiltrænges ganske andre Foranstaltninger, end der er truffet, men det er en Sag for sig. Det, der efter min Opfattelse fordyrer Mælken i saa høj Grad i København, bortset fra, at det kapitalistiske Element her som paa alle Felter skærer sig en uberettiget Avance, er, at Mælkehandelen er saa uorganiseret og decentraliseret, som Tilfældet er. En stor Bys Forsyning med Mælk maa nødvendigvis være et Samfundsanliggende, til Trods for at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen naturligvis ryster paa Hovedet. Samfundet har ikke taget sig af denne Sag. Resultatet er, at en Række rivaliserende Mælkekompagnier, der hvert især har et Apparat, stort nok til at forsyne hele Københavns Befolkning med Mælk, slaas om Kunderne. Det fordyrer naturligvis Forsyningen ganske betydeligt, og man skulde spekulere lidt over dette. Man skal derimod ikke give sig til at slække paa Sundhedskravene for Mælkens Vedkommende.

Ministeren fastholder, at hans Opfattelse er rigtig, at Mælkenoteringens Stigning kun bliver 1½ Øre pr. kg Mælk, men det var slet ikke det, vi talte om. Vi talte